

дървета, подкосени, падаха върху джгитѣ, плъзгаха се по тѣхъ и политаха надолу встрани отъ горокоса.

Стъмни се. Южниятъ небосклонъ бѣ залянъ отъ червената свѣтлина на огнената стихия. Покрай шума на моторитѣ, трѣска на падащитѣ дървета и съскането на огнегасителитѣ, ясно се чуваше вече и пращането на пожара. Надъ горокоса често прехвърчаха искри. Огънятъ бързо се приближаваше, горещината се усилваше и дишането ставаше все по-трудно и по-трудно.

Въ гората бѣ свѣтло и горещо като въ юлски день по пладне.

Надъ гората се издигаха голѣми кълба димъ. Тѣ стигаха до освѣтления отъ огъня „Змей“.

На кувертата дойде помощникъ-машиниста и почна да отпуска теленото вжже, съ което „Змеятъ“ бѣ привързанъ къмъ горокоса.

— Змейцитѣ искатъ да ги издигнемъ по-високо — каза той — сега тѣ се пържатъ и задушватъ отъ димъ. „Змеятъ“ поляка се заиздига нагоре.

На кувертата почнаха да падатъ искри, а на много мѣста върху нея имаше накупчени парчета отъ клоне, сжчки, хвой и шишарки—отпадъци отъ дърветата, които при прерѣзването имъ падаха върху джгитѣ. Падащитѣ върху тѣхъ искри можеха да причинятъ пожаръ въ горокоса и затова Бугаевъ и Джимъ почнаха да ги изхвърлятъ и да разчистватъ кувертата. Къмъ тѣхъ се присъединиха авиаторката Ана Форъ и лѣкарката Дубовицка.

— Огнегасителитѣ всѣка минута могатъ да спратъ — каза Симаковъ и Бугаевъ — затова бързайте!

Бугаевъ погледна къмъ огнената трѣба и видѣ, че тя съска и свири като развадена помпа. Изъ много нейни дупки струеше въздухъ безъ огнегасителната пѣна. Нѣкои стѣбла при прерѣзването имъ се подпалваха. Задъ горокоса по отрѣзанитѣ дървета плъзѣха и подскачаха огнени езици.